

LÆRESÆTNINGEN OM DEN GYLDNE MIDDELVEJ

Også kaldet TAO

"Hvad Himlen har skænket kaldes Naturen; overensstemmelse med denne natur kaldes for **Pligtens Vej**; tilrettelæggelsen af denne vej kaldes **Belæring**.

Denne vej bør ikke forlades et eneste øjeblik.

Hvis man kunne forlade den, ville den ikke kaldes for **Vejen**.

Derfor venter den vise mand ikke med at være forsigtig, til han ser tingene, ej heller med at være opmærksom, indtil han hører tingene.

Der er intet der ses tydeligere, end det der er hemmeligt, og intet er mere mærkbart end det, som er ganske småt.

Derfor vogter den vise mand på sig selv, når han er alene.

Så længe der ikke er nogen **Bevægelse af Glæde, Anger, Sorg eller Fornøjelse**, kan Sjælen siges at være på **Ligevægtstadiet**.

Når følelserne er blevet vakt, og de viser sig aktive i rette forhold, følger der en tilstand, man kunne kalde for **Harmoni**.

Dette **ligevægtsstadium** er **Den store Rod**, hvorfra alle menneskelige handlinger udgår i hele verden, og denne **Harmoni** er den **universelle sti**, ad hvilken alle burde gå.

Hvis disse tilstande af **ligevægt og harmoni** eksisterer i **fuldkommenhed**, vil en **lykkelig tingenes tilstand** opstå både i **Himlen** og på **Jorden**, og alt vil næres og trives. "

Fra: 'Kungfutses udødelige tanker' ved Alfred Döblin; Martins forlag, København 1950, denne udgaves side 59/60